

slaget, at det er kommet her op „med Forligsmærket paa sin Pande“. Ja vel er det det. Men hvis det skal være en Fejl, saa er det en Fejl, som klæber ved en hel Række af Lovforslag. Da Landstinget er gaaet ind paa at vedtage en Finanslov, og i det hele er gaaet ind paa det, man kalder et politisk Forlig, kan det dog ikke være, politisk set, en Fejl, at Forslaget kommer her op „med Forligsmærket paa sin Pande“, det maa vel nærmest være en Ubefaling.

Casperen: Den højtærede Minister anførte, at man ikke altid kunde følge den specielle Sagkundskab; naar det er militære, Præster, Landmænd, saa følger man dem ikke. I sin Almindelighed kan den højtærede Minister have Ret, men naar der f. Eks. her i Tinget er Forhandling om en Bevilling, jeg ikke forstaar mig paa, tager jeg, hvad der er billigst, naar det fremkommer fra sagkyndige, og det gør jeg ogsaa her. Det er klart, at naar f. Eks. en militær vilde opstille et Lovforslag, der var billigere end den højtærede Ministers, maatte jeg bære mig fejl ad, dersom jeg ikke fulgte det ærede Medlem, der opstillede det billigste Forslag — hvor jeg ikke forstaar mig paa det, vel at mærke. Jeg ved godt, der er flere Sagmænd i Rigsdagen end disse to, men jeg skal tilføje mig at gøre opmærksom paa, hvorfor jeg har mere Tidus til de to ærede Medlemmer end til de andre. Det er jo muligt — jeg siger ikke, det er Tilfældet, men det er jo muligt — at disse to andre influeres af den Hyttehandel, det „Forligsmærke“, som det ærede Medlem (Lunn) talte om; men er det Tilfældet, ja saa maa Sagkundskaben i dette Tilfælde ligge under for Politikken, og derfor var det, jeg brugte dette Udtryk, at de vare Politikere. Det kan være, at de influeres deraf, jeg ved det ikke; men hvad jeg ved, er, at de to ærede sagkyndige Medlemmer, som opponere mod den højtærede Ministers Plan, gaa ud fra ren Sagkundskab, og derfor er det, jeg har mere Sympati for, hvad de sige, end for den højtærede Ministers Lovforslag.

Lunn: Jeg skal tale ganske kort. Jeg erkender ikke, at den højtærede Minister er Smagsdommer om, hvad der er korrekt at gengive af Dringer, man har hørt i Rigs-

dagen, og hvad ikke. Jeg tror, enhver maa jøge sin egen Samvittighed som Dommer i denne Sag. Det kan ikke nytte, at den højtærede Minister vil forekrive mig Love — jeg anerkender dem ikke.

Naar den højtærede Minister kategorisk vilde erklære, at det var en Uhøflighed mod Landstinget at sige, at det ikke havde overvejet Sagen nøje til Trods for den meget lange Tid, vil jeg spørge den højtærede Minister, hvilken Opfattelse han har af den Overbejelse, der er stænket de provisoriske Love. Skulde det være en Uhøflighed mod Landstinget at sige, at de ikke vare nøje overvejede? Jeg tror, man kan gaa ud fra, at de have ligget her af storpolitiske Grunde, og jeg tror, man lige saa bestemt kan gaa ud fra, at denne Lov ikke er alvorlig overvejet, simpelthen, fordi den har det Forligsmærke paa sig, som den højtærede Minister altsaa anerkender, at den har.

Knudsen: Den højtærede Minister udtalte, at den Skrivelse fra Grosserer-societetet, som jeg nævned, var dateret den 21de April. Den højtærede Minister udtalte ogsaa, at man havde ventet, at Spørgsmaalet om Havnebanen vilde blive taget op i Folketinget ved Behandlingen af de kjøbenhavnske Jærnbaneqaardsforhold. Nu kom Betænkningen fra det Udvalg, som var nedsat om disse Statsbaneanlæg, først frem den 17de April, og en naturlig Følge deraf var det, at Komiteen ikke tog Anledning til at tilskrive Ministeriet før den 21de.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singerslev): Ja, det benægter jeg ikke; det kan være meget naturligt, men hvis man var særdeles tjenstvrig og nørede Frygt for, at det ikke skulde blive til noget — og den absolutte Tillid til, at hvad der siges i Rigsdagen, bliver fyldestgjort, kan man ikke altid have —, saa havde det været forsigtigere at heivende sig tidligere; i alt Fald vilde det ikke have skadet. (Knudsen: Man stode paa, at det vilde blive taget op igen.) Ja det er meget godt, at man stode derpaa, men nu har det jo vist sig, at Paalideligheden ikke har været saa stor som forudsat.

Det ærede Medlem for 2den Kreds (Lunn) taler bestandig om Forligsmærket.